

Forslag. Han tror altsaa, at naar det bliver vedtaget, saa vil det være et virkelig Angreb paa Fæstningen, saa vil den virkelig blive nedlagt; den Tillid har han. Jeg tror, vi alle sammen se klart igennem, hvad det er, der her foreligger. Det Forslag, vi have stillet, og som er i Overensstemmelse med dette Tings Standpunkt, saa længe vi have kæmpet imod Militarismen her i Landet, ville ærede Medlemmer staffe sig fra Halsen paa en altsfor billig Maade. De tro, at de kunne se det bort, men jeg tror, at det tage de fejl i. For vort Bedkommende vil der efter den Stilling, den ærede Ordfører nu har indtaget, ikke kunne være Tale om, at vi ville blande os i den — jeg ved ikke, om jeg maa bruge det Ord — Kommerz, som de ærede Medlemmer ere blevne enige om. Det anser jeg for at ligge fjernt fra vor Opgave med Hensyn til Behandlingen af disse Spørgsmaal. Jeg vil derfor opfordre mine Meningsfæller til at behandle den ærede Ordførers og det ærede Medlems for Holbæk Amts 5te Valgkrets' Forslag, som de selv have ønsket, behandle det som den Spøg, det er, og hvis ærede Medlemmer saa mene, at dette er en Sag, som er for alvorlig til at drive Gæf med, ville de vistnok med mig være enige om, hvad de skulle gøre. Altsaa, jeg afholder mig fra at stemme over dette Forslag. Derimod vil jeg anbefale de ærede Medlemmer, der have den samme Opfattelse af Militarismen her i Landet som jeg, at stemme for det Forslag, vi have stillet paa § 10.

Forsgaard: Jeg skal først sige til den højtærede Finansminister, at jeg ikke tror, at han er berettiget til at sige, at mit Forslag ikke er ment alvorligt, fordi det vil være vanskeligt at faa de 50 Mill. Kr. ind i Statskassen i det løbende Finansaar. Jeg tror ikke, den højtærede Finansminister har Ret dertil. Jeg har jo selv gjort opmærksom paa, at ogsaa jeg tvivler om, at man forretningsmæssigt kan ordne den Sag saa hurtigt. Jeg tvivler om, at man vil faa Grundene tilstrækkelig godt betalte, hvis man saaledes partout vil sælge dem i Løbet af kort Tid. Men det, der er det alvorlige i mit Forslag, er at opfordre Regeringen til at gøre de fornødne Stridt til hurtigt muligt at realisere alle de Grunde, der her er Tale om. Dernæst skal jeg sige et Par Ord til det ærede Medlem fra Røge (Hørup). Jeg vil sige, at det klæder ikke det ærede Medlem, saa særdeles godt, naar han gaar paa Roturnen som, naar han gaar paa Søkker. Den sidste Art af Fodtøj passer ham meget bedre. Det ærede Medlem siger,

at jeg her er gaaet i Siden for andre. Jeg vil spørge, med hvilken Betsjelse det ærede Medlem kan sige noget saadant. Det ærede Medlem ræsonnerede meget stærkt over, at man ikke kunde vente at faa disse 50 Mill. ind i Kassebeholdningen, men ærede Medlemmer ventede jo heller ikke selv, at hans 50,000 Kr. straks kom ind i Statskassen. Hvad er altsaa det ærede Medlems Forslag? Det er kun en Tilkenbegivelse af, at dette Ting ikke har forandret sin Holdning over for Fæstningen. Og hvad er mit Forslag? Det er det samme, kun saaledes, at ingen kan misforstaa det, at ingen kan tro, at det kun drejer sig om enkelte Dels af Fæstningen, men at enhver maa se, at det drejer sig om alt, hvad der overhovedet kaldes Fæstning, baade gammelt og nyt. Der er den Fordel ved mit Forslag, at det gælder det hele, medens det ærede Medlems Forslag kan være Genstand for den Misforstaaelse, at det kun protesterer imod den provisoriske Fæstning. Mit Forslag omfatter det samme som det ærede Medlems Forslag og dernæst noget mere, nemlig de gamle Fæstningsværker. Jeg ved derfor ikke, hvorfor det ærede Medlem vil komme med disse højtidelige Talemaader om, at man nok forstaa den Ting. Det ærede Medlems Uovor med Hensyn til Militarismen forstaa vi at vurdere. Det ærede Medlem har været stærkt nok i Ord, og hvis det var tilstrækkeligt at holde store og interessante Taler imod Militarismen, saa vilde Fæstningsterrainet vel have været raseret for længe siden, men vi kende meget godt det ærede Medlems praktiske Forhold til Fæstningen. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem har stemt mere imod Fæstningen end vi andre eller udtrykt Afky imod Fæstningen stærkere end vi andre. Jeg tror, at Flertallet i dette Ting har den Mening, at København bør være en aaben By, og fremdeles mener, at det er dobbelt forkasteligt, at udvikle Fæstningsvæsenet provisorisk, men naar dette, som jeg tror, er den almindelige Mening her i Tinget, hvorfor vil saa det ærede Medlem stable sig op til en saadan Højde, som om han var den eneste Repræsentant for Modstanden imod Militarismen? Vi have haft tilstrækkelig af disse Ord, og det ærede Medlem vinder ikke ved at blive patetist i Stedet for at blive paa sin sædvanlige Boldgade. Jeg tror mig berettiget til at bruge disse Udtryk, fordi det ærede Medlem udfastede Sigtelser, som ere albeles uheldige og paa ingen Maade kunne udbedes af mit Forslag. Jeg har gjort opmærksom paa, at det ærede Medlems Forslag og mit Forslag nærmest kunne siges at være